

תת"ע 6478/08/14 - אבו חדר אחמד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 6478-08-14 מדינת ישראל נ' אבו חדר אחמד
תיק חיצוני: 51200833278

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	אבו חדר אחמד
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 16.6.15 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירות של נהיגה כשרישיון הנהיגה שלו פקע וחלפו למעלה מ-6 חודשים מיום פקיעת תוקפו, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, ובנהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, ונגזרו עליו קנס בגובה 1,500 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים ופסילת רישיון נהיגה למשך 3 חודשים על תנאי לתקופה של שלוש שנים.

השתלשלות העניינים

יצוין כבר עתה כי ביום 1.1.15 הגיש המבקש בקשה לדחיית הדיון משום שדודתו נפטרה. נעתרתי לבקשה עוד באותו היום, והדיון נדחה ליום 18.2.15.

ביום 18.2.15 הגיש המבקש בקשה נוספת לדחיית הדיון בטענה כי נתפס לו הגב בעבודה ואין הוא יכול להתייצב. המבקש תמך בקשתו באישור מחלה. נעתרתי לבקשה עוד באותו היום, והדיון נדחה ליום 27.4.15.

ביום 27.4.15 הגיש המבקש בקשה נוספת לדחיית מועד הדיון בטענה כי הוא חולה ויש לו כאבי גב. המבקש תמך בקשתו באישור מחלה. נעתרתי לבקשה עוד באותו היום והדיון נדחה ליום 16.6.15.

כאמור לעיל, לדיון ביום 16.6.15 המבקש לא התייצב, ועל כן נשפט בהיעדרו.

ביום 17.6.15 הגיש המבקש בקשה נוספת לדחיית מועד הדיון משום שהוא חולה וסובל מכאבי גב ורגליים. המבקש תמך בקשתו באישור מחלה המורה על מנוחה מיום 16.6.15 ועד 17.6.15.

טענות הצדדים

עמוד 1

לטענת ב"כ המבקש, המבקש סבר בטעות ובתום לב כי מועד הדיון שנקבע הוא ביום 17.6.15 ולא ביום 16.6.15. מועד הדיון נקבע בהיעדרו של המבקש והוא לא היה מיוצג.

התנהגותו של המבקש נבעה בשל רישום מוטעה אצלו, ולראיה הגיש המבקש לביהמ"ש ביום 17.6.15 בקשת דחייה אשר שוגרה בפקס מטעמו, ולוותה באישור מחלה.

עוד טען ב"כ המבקש, כי יהא זה מן הדין לתת למבקש את יומו, במיוחד כי מדובר בעבירה שהמבקש אינו מודה בה ולאור נסיבותיו המיוחדות, כי שלילת רישיונו תפגע בפרנסתו ובניידותו, בהיותו עובד שרברב המתנייד לבתים ולמקומות שונים.

ב"כ המבקש הוסיף כי "למבקש ישנה טענת הגנה טובה לעבירה המיוחסת לו, אשר אינו מודה בה, ומבקש את יומו בביהמ"ש".

לבקשה צורף תצהיר המבקש.

המשיבה התנגדה לבקשה בטענה כי המבקש הגיש בקשות חוזרות לדחיית מועד הדיון. את בקשתו האחרונה הגיש בתאריך 27.4.15 ובקשתו נענתה ע"י בימ"ש, ולפיכך אין לו להלין אלא על עצמו. היה עליו לבדוק את בקשתו ואת החלטת בימ"ש.

דין והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

בענייננו, המבקש הגיש בקשות חוזרות לדחיית דיונים ובית המשפט נעתר להן וקיבל טענותיו השונות, כי לא התייצב לדיון עקב פטירת דודתו פעם אחת, ופעמיים נוספות בשל כאבי גב מהם סבל.

לדיון שנקבע ליום 16.6.15 לא התייצב המבקש וטען כי מועד הדיון נקבע בהיעדרו וכי סבר בטעות ובתום לב כי הדיון נקבע ליום 17.6.15.

אינני מקבלת טענה זו כסיבה מוצדקת לביטול פסק הדין. המבקש הגיש בקשת דחייה לבית המשפט והיה עליו לעקוב אחר תוצאות הבקשה וקביעת המועד, כפי שעשה בפעמים הקודמות, ומשלא עשה כך אין לו להלין אלא על עצמו

בלבד.

לנגד עיני החלטת כב' השופט מודריק בע"פ 70050/99 חרובי פארס נ' מדינת ישראל, בו נדונה בקשת נאשם לביטול שפיטה בהעדרו, בטענה שטעה במועד. בדחותו את הבקשה קבע כב' השופט מודריק: "אין לי ספק שלעיתים, מתרחשות תקלות וטעויות שונות ומשונות אצל נאשמים במשפטי התעבורה ובעטים אין הם מגיעים למשפט. נדמה לי שאין ברירה אלא שלא לקבל בקשות לביטול המשפטים להוציא נסיבות מאוד יוצאות דופן שבהם התקלה או המניעה מוכחת באורח אובייקטיבי. הסתמכות על פניות הנאשמים אפילו אם הם נתמכות בתצהיר עלולות לגרום בוקה ומבולקה בסדרי בתי משפט לתעבורה. למעשה, לא ימצא צדיק אחד שיואיל להופיע במועד למשפט שלו ויימצאו הנאשמים מכתבים את סדרי העבודה של ביהמ"ש".

ב. בחינת גרימת עיוות דין

לדברי ב"כ המבקש, "למבקש ישנה טענת הגנה טובה לעבירה המיוחסת לו, אשר אינו מודה בה, ומבקש את יומו בביהמ"ש".

המבקש לא פירט מהי טענת ההגנה שעומדת לו, ומדובר בטענה כללית אשר אינה מאפשרת כל בדיקה או התייחסות.

כפירה כללית לא די בה שכן "לשיטה זו - כל מי שכופר ולא התייצב זכאי לביטול פסק דין, ולא היא" (ראה: דברי כב' השופטת מ' נאור ברע"פ 1773/04 איסמעיל אלעובר נ' מדינת ישראל; ע"פ 2119/02 (מחוזי - חיפה) עופר כהן נ' מדינת ישראל (לא פורסם)).

לא מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין בענישה שהוטלה, וזאת נוכח העבירה המיוחסת לו.

המדובר בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וללא פוליסת ביטוח בת תוקף.

בהתחשב בחומרת העבירה, ובעברו של המבקש, הכולל 6 הרשעות, כשמתוכן שתי הרשעות

אחרונות זהות לעבירה דנן, העונש שהושת עליו בגזר הדין נמצא במתחם הענישה הראוי.

בניגוד לדעת המבקש, ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה לי כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה אב תשע"ה, 10 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.